

РЕШЕНИЕ

№ 545

гр. София, 02.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10921** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Ч. И. П. от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [улица], бл.115-22, вх.8, ап.№ 131, против заповед № РД-14-868/12.10.2020 г., издадена от министъра на културата, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание”.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е издадена при неспазване на установената форма, при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон – отменителни основания по чл.146, т.2,3 и 4 от АПК. Не е взето предвид, че изпращането на писмата, придружаващи АУАН не е задължение на оспорващия и че много преди изтичане на срока по чл.34, ал.1 ЗАНН той е публикувал АУАН на страницата на министерството в интернет - 10.01.2020 г. Жалбоподателят сочи, че няма правомощия по съставянето на наказателните постановления. Неправилно в оспорената заповед срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН е определен като преклузивен. Нарушена е разпоредбата на чл.97, ал.1, т.1 и т.3 от ЗДСл – не са посочени трите имена на наказания служител и на кое министерство е министър дисциплинарнонаказващият орган. Липсва конкретно описание на нарушението, както и дата и място на извършването му. Не са изяснени всички факти и обстоятелства и не са събрани всички доказателства. Не е посочено с кои негови действия/бездействия е осъществил състава на нарушение по чл. 89, ал.2, т.1, с кои по

чл.9, ал.2, т.2 и с кои по чл.89, ал.2, т.5 ЗДСл.

В открито съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Ж., който твърди, че са нарушени изискванията на чл.93, ал.1 и 2 ЗДСл. Подробни доводи за незаконосъобразността на заповедта релевира в хода по същество и в писмени бележки. Претендира присъждането на разноски по списък.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна. Излага доводи в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ч. И. П. е държавен служител – главен инспектор в дирекция „Авторско право и сродните му права“ при Министерство на културата. На 10.08.2020 г. директорът на дирекция „Авторско право и сродните му права“ изпраща до министъра на културата Доклад рег.№ 24-12-250, с който сигнализира, че следствие бездействието на жалбоподателя не са надлежно връчени на нарушителите АУАН № 7455/10.01.2020 г., АУАН № 7460/10.01.2020 г. и АУАН № 7461/10.01.2020 г., по които преписки наказателно постановление е следвало да бъде издадено най-късно до 10.07.2020 г. с оглед спазване разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗАНН. В доклада се казва, че поради невръчване на актовете за установяване на административни нарушения по надлежния ред не е могло да бъдат издадени съответните наказателни постановления преди изтичане на този законов срок. В заключение се предлага образуването на дисциплинарно производство срещу П.. Докладът е с резолюция „Да“ от министъра на културата. Въз основа на тази резолюция на 17.08.2020 г. директорът на дирекция „АПСП“ изпраща до председателя на Дисциплинарния съвет Докладна записка рег. № 24-12-250, с която предлага образуването на дисциплинарно производство срещу жалбоподателя. Със Заповед № РД09-731 от 09.09.2020 г. председателят на Дисциплинарния съвет образува дисциплинарно дело № 5/2020 г. срещу Ч. П.. На 09.10.2020 г. до Ч. П. е изпратена покана рег. № 24-12-250, с която се поканва да даде писмени обяснения по връчване на цитираните по-горе три АУАН. Писмените обяснения от държавния служител са постъпили още на същия ден. На 09.10.2020 г. е изготвен от председателя на Дисциплинарния съвет Доклад рег. № 24-12-250, с който министърът на културата се уведомява, че дисциплинарният съвет е приел решение, с което предлага П. да бъде наказан с „порицание“ . На 12.10.2020 г. е изготвен Доклад рег. № 24-12-250 от директора на дирекция „ПНДОП“ относно проведеното изслушване и предоставените писмени обяснения от Ч. П.. От доклада става ясно, че П. е изслушан на 09.10.2020 г. в 15 ч., за което е съставен изричен протокол. Въз основа на горните документи на 12.10.2020 г. министърът на културата издава оспорената заповед, с която приема, че държавният служител Ч. П. е нарушил чл.89, ал.2, т.1, 2 и 5 от ЗДСл и чл.2 и чл.5, ал.2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, поради което му е наложил дисциплинарно наказание „порицание“ .

С оглед изясняване на спора от фактическа страна са събрани гласни доказателства – свидетелски показания на М. М. М.. Свидетелят заявява, че е директор на Дирекция „Авторско право и сродните му права“ и пряк ръководител на жалбоподателя – главен

инспектор Ч. П., който е актосъставител. Докладните на актосъставителя П. във връзка с трите административно наказателни преписки, по които са съставени трите АУАН, са били адресирани до него и до административно наказващия орган и той ги е резолирал към юристите, които съставят наказателните постановления. Трима са юристите, които по длъжностна характеристика съставят проекти на наказателни постановления. Установено е от юриста, отговарящ за трите преписки още през месец март и първите дни на април 2020г., че от жалбоподателя не е извършено надлежно връчване на АУАН на нарушителите. С резолюция свидетелят е задължил П. да извърши повторно връчване на АУАН на съответните нарушители по реда на чл.98б№ ал.2-5 ЗАПСП чрез изпращане на адреса за управление или кореспонденция с препоръчано писмо с обратни разписки. Жалбоподателят отказал да извърши повторно връчване, като се е задоволил само с коментари и тълкуване на закона във вътрешната информационна система на министерството – че е налице невъзможност за връчване и той е извършил съобщаване на АУАН чрез публикуване на електронната страница на министерството. Именно отказа му да изпълни указанията е довел до непростимо забавяне ,в резултат на което се е провалила възможността да се завърши наказването по отношение на тримата отделни нарушители.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е субект с наличен правен интерес, засегнат неблагоприятно от обективизираното в заповедта властническо волеизявление. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в съда в рамките на преклузивния 14-дневен срок, установен в нормата на чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган съобразно изискванията на чл.92, ал.1 ЗДСл. и в изискуемите от закона форма и съдържание, но при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила довели до неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.93, ал.1 ЗДСл дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства, а ал.2 определя, че когато дисциплинарно наказващият орган не е изслушал държавния служител или не е приел и обсъдил писмените му обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество.

От доказателствата по делото се установява, че държавният служител е бил изслушан на 09.10.2020 г. в 15,00 ч., за което е съставен нарочен протокол. От този протокол обаче е видно, че изслушването е било пред директора на дирекция „ПНДОП“ М. К. и гл. юрисконсулт М. Г.. Следователно в нарушение на императивните изисквания на закона жалбоподателят изобщо не е изслушан от дисциплинарно наказващият орган. По отношение на писмените обяснения от Ч. П., такива са дадени и приети от дисциплинарния съвет. В оспорената заповед е отразено, че такива писмени обяснения има, но никъде в мотивите те не са разглеждани и не е даден отговор дали изложените доводи от държавния служител са неоснователни и ако е така защо. Оспорената заповед е издадена в нарушение на изискванията на чл.93,ал.1 от ЗДСл.,

което обуславя нейната отмяна само на това основание.

На следващо място в оспорената заповед е отразено, че „са налице повече от едно дисциплинарни нарушения съгласно чл.89, ал.2, т.1,2 и 5 от ЗДСл“. Чл.89, ал.1, т.1 определя, че дисциплинарно нарушение е неизпълнение на служебните задължения, а т.2 - забава изпълнението на служебните задължения. Ако се касае до едно деяние, то не е възможно то едновременно да осъществява и двата състава – да е налице неизпълнение на служебни задължения и в същото време забавено изпълнение на служебни задължения. Ако се касае до различни деяния то в самата заповед следва те да бъдат разграничени като се посочи с кое деяние се осъществява състава на дисциплинарното нарушение по чл.93, ал.1, т.1 и с кое това по т.2. Неизпълнението на тези законови изисквания съществено нарушават правото на защита на жалбоподателя и обуславят отмяната на оспорената заповед.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена като се отмени оспорената заповед като незаконосъобразна.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

С оглед изхода на делото и направеното своевременно искане на жалбоподателя за присъждане на разноски по представен списък по чл.80 ГПК, ответникът, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да бъде осъден да ги заплати. На жалбоподателят следва да се присъдят направените разноски в доказан размер на 510 лв. /адвокатски хонорар -500 лв. и д.т. - 10 лв./.

На ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Мотивиран така , съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ч. И. П., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], бл.115-22, вх.8, ап.№ 131, заповед № РД-14-868/12.10.2020 г., на министъра на културата.

ОСЪЖДА Министерство на културата – С., [улица], да заплати на Ч. И. П., ЕГН [ЕГН], разноски по делото, в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: